ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

สงครามอินโดจีนกับความสัมพันธ์หญิง-ชาย ค.ศ. 1955 – 1975: ประสบการณ์ตรงของ "แม่ยิง"

เซียงขวาง

ผู้เขียน

นางสุลีคร พรมวงสา

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สตรีศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนซ์

รองศาสตราจารย์ สายชล สัตยานุรักษ์

บทคัดย่อ

"สงครามอินโดจีน" ซึ่งประชาคมโลกรู้จักกันในนาม "สงครามเวียดนาม" มีแขวงเซียง ขวาง เป็นสมรภูมิสำคัญที่มีการสู้รบอย่างรุนแรงเป็นเวลานานหลายปี ก่อให้เกิดผลกระทบต่อผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องอย่างมาก โดยที่ผู้หญิงหรือ "แม่ยิง" จำนวนหนึ่งได้เข้ามาร่วมในการทำสงคราม ทำ ให้การศึกษาเกี่ยวกับสงครามในแง่มุมที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากในทาง วิชาการด้านสตรีศึกษา และสำคัญอย่างมากต่อการมองเห็นศักยภาพของผู้หญิง เพื่อที่จะหาทางทำ ให้ผู้หญิงได้มีโอกาสพัฒนาและใช้ศักยภาพที่มีอยู่ในทางสร้างสรรค์อย่างเต็มที่ ซึ่งจะช่วยยกระดับ กุณภาพชีวิตของผู้หญิงให้ดีขึ้นในระยะยาว

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาเรื่องผู้หญิงในสถานการณ์สงครามอินโดจีน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

- (1) ศึกษาการสร้างเพศภาวะ และการสร้างเพศวิถี โดยพรรคประชาชนปฏิวัติลาวและ แนวลาวรักชาติ ที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่าง "แม่ยิง" และผู้ชายในแขวงเซียงขวาง ท่ามกลาง สถานการณ์สงครามอินโดจีน ระหว่าง ค.ศ.1955 – 1975
- (2) ศึกษาความรู้สึกนึกคิดของ "แม่ยิงเซียงขวาง" ต่อเพศภาวะ เพศวิถี และความสัมพันธ์ ระหว่าง "แม่ยิง" และผู้ชายในแขวงเซียงขวาง ในสถานการณ์สงครามอินโดจีน
- (3) วิพากษ์สงครามจากทัศนะแบบสตรีนิยมในมุมมองของผู้ศึกษาในฐานะ "แม่ยิงเซียง ขวาง" คนหนึ่งที่มีประสบการณ์จริงในช่วงสงครามอินโดจีน

ผลการศึกษาพบว่า ในสถานการณ์ปกติก่อนที่จะมีสงครามนั้น ชาวเซียงขวางรวมทั้ง "แม่ ยิง" ยังมีวิถีชีวิตแบบคั้งเดิม ผู้หญิงทำหน้าที่เป็นแม่ เมียและลูกสาวภายใต้กรอบของสังคมที่มีชาย เป็นใหญ่ โดยมีความไม่เท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย แต่การกดขี่เอารัดเอาเปรียบมีไม่มาก และ ผู้หญิงไม่รู้สึกถึงการเอารัดเอาเปรียบเนื่องจากยอมรับจารีตประเพณีที่ตกทอดมา เมื่อประเทศตกอยู่ในสภาวะแห่งสงคราม พรรคประชาชนปฏิวัติลาวในฐานะที่เป็นแกน นำในการต่อสู้ ได้เรียกร้องและรณรงค์ให้คนเซียงขวาง ทั้งหญิงและชาย ลุกขึ้นต่อสู้เพื่อชาติ และ พรรคฯ ได้สร้าง เพศภาวะ เพศวิถี และ ความสัมพันธ์หญิงชาย ในรูปแบบใหม่เพื่อให้สามารถรับมือ และแก้ไขปัญหาในสถานการณ์สงครามได้ ในขณะที่สถานการณ์สงครามอันคุเคือดรุนแรงก็ส่งผล กระทบโดยตรงต่อเพศภาวะ เพศวิถี และความสัมพันธ์หญิงชายด้วย ปรากฏว่าผู้หญิงเซียงขวาง จำนวนมากได้เปลี่ยนจากบทบาท "แม่" "เมีย" และลูกสาวที่อยู่แต่ในครัวเรือน มาสมัครเป็น "ยุวัน นะรี" "กองหลอนหญิง" และออกมาสู่พื้นที่สาธารณะเพื่อจับอาวุธเข้าต่อสู้กับศัตรูของชาติอย่างกล้า หาญ จนมี "แม่ยิง" หลายคนได้รับการยกย่องเป็นวีรสตรี วีรชน หรือนักรบแข่งขันแห่งชาติ

กล่าวได้ว่าในสถานการณ์สงครามอิน โดจีน หญิงและชายได้เปลี่ยนความสัมพันธ์และ
บทบาทเดิมจากการแบ่งงานกันทำตามจารีตประเพณี "อันดึงาม" ของลาว มาสู่การที่หญิงและชาย
แต่ละคนสามารถทำทุกอย่างได้เหมือนกัน โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเพศ ต่างก็ต่อสู้เพื่อกันและกัน
โดยมีเป้าหมายสูงสุดร่วมกันคือการปลดปล่อยประเทศชาติให้มีเอกราชสมบูรณ์
จากมุมมองแบบสตรีนิยมเห็นว่า สงครามเป็นเครื่องมือในการแสดงถึงอำนาจของผู้ชาย แต่ความ
จำเป็นที่แนวลาวรักชาติและพรรคประชาชนปฏิวัติลาวต้องระดมกำลังของ "แม่ยิง" มาช่วยในการ
ทำสงคราม ทำให้ "แม่ยิง" ได้แสดงออกซึ่งความเข้มแข็ง ความกล้าหาญ ความอดทน ความสามารถ
ในการรบ ฯลฯ ซึ่งเป็นการยืนยันว่า "แม่ยิง" มีสักยภาพสูงกว่าที่สังคมทั่วไปเคยรับรู้เป็นอันมาก
ดังนั้น ในมุมมองแบบสตรีนิยมจึงเห็นว่ารัฐและสังคมควรหาทางทำให้หญิงและชายมีความเสมอ
ภาคกันอย่างแท้จริง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

Thesis Title Indochaina War and Gender Relations, A.D. 1955 – 1975:

The real Experience of Xiengkhuang Women

Author Ms. Souleekhone Phommavongsa

Degree Master of Arts (Women's Studies)

Thesis Advisor Associate Professor. Saichol Suttayanurak

Abstract

Xiengkhuang was the main battlefield of the "Indochina War", more widely known by the world as the "Vietnam War", for many years. The Indochina War had an impact on a large group of people who were related with the war especially women who joined the fighting during the time. Therefore, study of women and war is very important to women's studies and understanding of women's potential to creatively empower themselves and to up grade women's quality of life in the long term.

This thesis studies the situation of women in the Indochina War and aims to

- 1) To study gender construction and sexuality construction by the Lao People's Revolutionary Party which constructed gender relations in the Xiengkhuang area during the Indochina War, A.D. 1955 1975
- 2) To study Xiengkhuang women's consciousness of gender, sexuality and gender relations in Xiengkhuang during the Indochina War.
- 3) To analyse / critique the war from the feminist perspective of a Xiengkhuang woman who had real experiences related to the Indochina War.

The study reveals that in the normal situation before the "Indochina" war, Xiengkhuang people, especially "Xiengkhuang Women" still followed a traditional way of life in patriarchal society. Still there was inequality between men and women but, due to the traditional norms, women did not acknowledge of any oppression.

Women performed roles of good mothers, good wives, and good daughters under the patriarchal system. During the war, when the Lao People's Revolutionary Party were in command as leader of the fighting they campaigned to the Xiengkhuang men and women, to defend their nation. The Lao People's Revolutionary Party reconstructed gender, sexuality, and

gender relations to cope with the war. The situation of war had affected on gender, sexuality, and gender relations. Xiengkhuang women changed their role from mothers and wives in the household, and came out to the public sphere as "Yuvannaree" or female soldiers to bravely fight against the national enemy. The national heroes and heroines consequently emerged.

In conclusion, the "Indochina" war, the relations and role of men and women, changed from traditional sexual division of labor into the same role without the restriction of sexes and with a unified goal of national liberation and independence.

From the feminist perspective, war is a tool for showing the male power but the "Neaw Lao Hug Chart" and the Lao People's Revolutionary Party needed to use the women force in the war, enabled women to show their strength, bravery, endurance and capability in fighting. It confirms that women have greater capability than what is socially acknowledged. From the feminist perspective this suggests that the state and society should campaign for gender equality.

No MA